

MULNIK (1) *sb m*

N sg mulnik.

Sł stp brak, Cn s.v. mularz, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

Pastuch, poganiacz mułów; mulio Calep, Cn: Mulio, Qui mulos clitellarios sive quadrigarios ducit.

– Mułopęd, mulnik. *Calep* 679b.

Cf 1. MULARZ, MUŁOPAS, MUŁOPĘD

AKtt